

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 20 października 1980 r.

Nr 25

TREŚĆ:

Poz.:

UCHWAŁY RADY MINISTRÓW:

- 134 — nr 94 z dnia 30 września 1980 r. zmieniająca uchwałę w sprawie cen detalicznych artykułów mody oraz nowości rynkowych 183
- 135 — nr 95 z dnia 30 września 1980 r. w sprawie zaostrożenia kontroli ustalania i przestrzegania cen detalicznych 183
- 136 — nr 96 z dnia 3 października 1980 r. w sprawie kooperacji przemysłowej 188

ZARZĄDZENIE

- 137 — Ministra Finansów z dnia 14 października 1980 r. zmieniające zarządzenie w sprawie kredytu bankowego na zakup artykułów przemysłowych i zapłatę należności za usługi 190

134

UCHWAŁA Nr 94 RADY MINISTRÓW

z dnia 30 września 1980 r.

zmieniająca uchwałę w sprawie cen detalicznych artykułów mody oraz nowości rynkowych.

Na podstawie art. 2 dekretu z dnia 3 czerwca 1953 r. o ustalaniu cen, opłat i stawek taryfowych (Dz. U. Nr 31, poz. 122), art. 3 dekretu z dnia 21 września 1950 r. o opodatkowaniu przedsiębiorstw gospodarki uspołecznionej (Dz. U. Nr 44, poz. 399) oraz art. 8 ust. 4 i art. 14 ustawy z dnia 25 listopada 1970 r. — Prawo budżetowe (Dz. U. Nr 29, poz. 244) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. W uchwale nr 55 Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 1977 r. w sprawie cen detalicznych artykułów mody oraz nowości rynkowych (Monitor Polski Nr 11, poz. 65) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 5 skreśla się ust. 3;
- 2) § 10 otrzymuje brzmienie:

„§ 10. Właściwość organów do ustalania cen detalicznych artykułów mody oraz nowości rynkowych regulują odrębne przepisy w sprawie zaostrożenia kontroli ustalania i przestrzegania cen detalicznych.”;

- 3) w § 11 ust. 1 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie: „Dyrektorzy (zarządy) jednostek nadrzędnych producentów oraz dyrektorzy przedsiębiorstw podległych bezpośrednio ministrowi mogą obniżać ceny detaliczne ustalone przez organy, o których mowa w § 10, z zastrzeżeniem przepisu § 4.”;
- 4) § 12 skreśla się.

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Pińkowski*

135

UCHWAŁA Nr 95 RADY MINISTRÓW

z dnia 30 września 1980 r.

w sprawie zaostrożenia kontroli ustalania i przestrzegania cen detalicznych.

W celu zapewnienia ochrony realnych dochodów ludności, na podstawie art. 2 i art. 7 ust. 2 pkt 3 dekretu z dnia 3 czerwca 1953 r. o ustalaniu cen, opłat i stawek taryfowych (Dz. U. Nr 31, poz. 122), po porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych Radą Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Ustala się listę towarów i usług, podlegających szczególnej kontroli w zakresie ustalania i stosowania cen

detalicznych, stanowiącą załącznik do niniejszej uchwały. Przewodniczący Państwowej Komisji Cen po porozumieniu ze związkami zawodowymi będzie przedstawiał Radzie Ministrów w terminie do dnia 30 września propozycje rocznej aktualizacji listy tych towarów i usług.

2. Ceny towarów i usług objętych listą, w zakresie nie zastrzeżonym do właściwości Rady Ministrów i ministrów, ustala Przewodniczący Państwowej Komisji Cen.

3. Przewodniczący Państwowej Komisji Cen określa górne granice cen ziemniaków oraz podstawowych warzyw i owoców; w ramach tych granic mogą być ustalane zróżnicowane terytorialnie ceny detaliczne, uwzględniające lokalne warunki podaży i popytu.

4. Przewodniczący Państwowej Komisji Cen określa szczegółowe zasady ustalania cen wyrobów przemysłu lekkiego o rozbudowanej asortymentowo i wzorniczo produkcji. Podstawowy zestaw wyrobów tego przemysłu określonych w liście, o której mowa w ust. 1, ustali Przewodniczący Państwowej Komisji Cen.

5. Przewodniczący Państwowej Komisji Cen może upoważnić okręgowe oddziały Państwowej Komisji Cen do ustalania cen towarów i usług objętych listą, wytwarzanych (świadczonych) na potrzeby rynku lokalnego, w szczególności przez uspołecznione jednostki drobnej wytwórczości i jednostki gospodarki nie uspołecznionej, a także przez producentów rolnych.

§ 2. Ceny nowości rynkowych i artykułów mody zarówno w zakresie towarów objętych, jak i nie objętych listą, o której mowa w § 1 ust. 1, ustala Przewodniczący Państwowej Komisji Cen; przepis § 1 ust. 5 stosuje się odpowiednio.

§ 3. Przewodniczący Państwowej Komisji Cen wzmocni nadzór nad kształtowaniem cen towarów i usług zarówno objętych, jak i nie objętych listą, wytwarzanych (świadczonych) przez jednostki gospodarki nie uspołecznionej, zwłaszcza mających istotny wpływ na koszty utrzymania. W tym celu Przewodniczący Państwowej Komisji Cen może ustalać górne granice cen lub określać zasady ich kalkulacji.

§ 4. Zobowiązuje się Przewodniczącego Państwowej Komisji Cen do wzmocnienia kontroli prawidłowości ustalania cen przez kierowników jednostek gospodarki uspołecznionej oraz zaostrzenia sankcji za naruszanie zasad obowiązujących przy ich ustalaniu. W szczególności zobowiązuje się Przewodniczącego Państwowej Komisji Cen do:

- 1) zaostrzenia kontroli poziomu kosztów stanowiących podstawę ustalania cen z punktu widzenia ich zasadności oraz rzetelności kalkulacji,
- 2) konsekwentnego obniżania cen w razie stwierdzenia, iż zostały one ustalone na zbyt wysokim poziomie,
- 3) występowania do właściwych organów z wnioskami o wyciągnięcie konsekwencji służbowych w stosunku do osób winnych naruszania zasad ustalania cen oraz przedstawiania nieprawdziwych kalkulacji organom cenowym,
- 4) pozbawiania kierowników jednostek gospodarczych uprawnień do ustalania cen w razie stwierdzenia zawyżania cen,
- 5) zapewnienia egzekwowania sankcji finansowych, przewidzianych w uchwale nr 79 Rady Ministrów z dnia

2 kwietnia 1976 r. w sprawie kontroli cen (Monitor Polski Nr 19, poz. 84), w razie uzyskiwania przez jednostki gospodarki uspołecznionej nieuzasadnionych zysków w rezultacie ustalenia zbyt wysokich cen,

6) informowania społeczeństwa o wynikach kontroli cen.

§ 5. Zobowiązuje się ministrów nadzorujących przedsiębiorstwa produkujące artykuły na rynek i świadczące usługi na rzecz ludności do:

- 1) wzmocnienia nadzoru i kontroli nad ustalaniem cen przez podległe im jednostki gospodarcze,
- 2) stosowania sankcji służbowych i dyscyplinarnych, aż do odwołania z zajmowanych stanowisk, wobec osób winnych naruszania zasad ustalania cen.

§ 6. 1. Zobowiązuje się Przewodniczącego Państwowej Komisji Cen oraz Ministra Handlu Wewnętrznego i Usług do:

- 1) wzmocnienia kontroli stosowania cen w obrocie towarowym z punktu widzenia ich zgodności z obowiązującymi cennikami, jak również zgodności jakości towarów z obowiązującymi normami, recepturami lub wzorcami służącymi za podstawę ustalenia ceny,
- 2) zaostrzenia kontroli stosowania cen w handlu ajencyjnym, prywatnym i w obrocie targowiskowym.

2. Do osób pobierających ceny wyższe od obowiązujących powinny być stosowane sankcje przewidziane w odrębnych przepisach.

§ 7. Zobowiązuje się wojewodów i prezydentów miast stopnia wojewódzkiego do:

- 1) wzmocnienia nadzoru i kontroli nad kalkulacją kosztów i ustalaniem cen w podległych im jednostkach gospodarczych,
- 2) zaostrzenia kontroli prawidłowości stosowania cen w obrocie towarowym uspołecznionym i prywatnym, a także na targowiskach,
- 3) pozbawiania na podstawie obowiązujących przepisów uprawnień do prowadzenia działalności handlowej przez jednostki gospodarki nie uspołecznionej, naruszające przepisy o cenach.

§ 8. Zobowiązuje się Przewodniczącego Państwowej Komisji Cen do stałej współpracy z komitetami kontroli społecznej oraz związkową kontrolą społeczną w dziedzinie kontroli cen.

§ 9. Zobowiązuje się organy administracji państwowej do kontroli cen oraz przeciwdziałania zawyżaniu cen.

§ 10. Zaleca się zarządom centralnych związków spółdzielni zaostrzenie kontroli ustalania i przestrzegania cen detalicznych.

§ 11. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Pińkowski*

Załącznik do uchwały nr 95 Rady Ministrów z dnia 30 września 1980 r. (poz. 135).

**LISTA TOWARÓW I USŁUG
PODLEGAJĄCYCH SZCZEGÓLNEJ KONTROLI W ZAKRESIE USTALANIA I PRZESTRZEGANIA
CEN DETALICZNYCH**

I. Towary żywnościowe i użytki

1. Pieczywo
2. Mąki (żytnia i pszenna)

3. Kasze i płatki zbożowe
4. Makarony
5. Ryż

6. Mięso surowe (wieprzowe, wołowe, cielęce i baranie)
7. Podroby ze zwierząt rzeźnych
8. Przetwory mięsne (wędliny, wyroby wędliniarskie, konserwy mięsne, szynki)
9. Smalec
10. Ślonina
11. Drob bity, podroby i przetwory z drobiu
12. Ryby z połowów morskich i słodkowodnych
13. Przetwory rybne (filety i tusze z ryb, ryby wędzone, konserwy z ryb i inne przetwory)
14. Tłuszcze roślinne jadalne (margaryny i oleje)
15. Mleko i mleko w proszku
16. Śmietana
17. Masło
18. Sery twarogowe i homogenizowane
19. Sery twarde
20. Sery topione
21. Cukier
22. Sól
23. Jaja
24. Mrożonki owocowe i warzywne
25. Cytryny
26. Pomarańcze
27. Marmolada
28. Powidła i dżemy
29. Kompoty
30. Koncentrat pomidorowy
31. Herbata
32. Kawa naturalna i zbożowa
33. Kakao naturalne i owsiane
34. Pieczywo cukiernicze trwałe
35. Cukierki
36. Czekolady
37. Miód
38. Budynie w proszku
39. Kisiele w proszku
40. Galaretki w proszku
41. Konserwy „Bobo-Vita” i odżywki spożywcze dla niemowląt
42. Wody mineralne i napoje bezalkoholowe
43. Papierosy produkowane z tytoniu krajowego.

II. Towary przemysłowe produkcji krajowej

44. Węgiel i koks opałowy
45. Gaz
46. Energia elektryczna
47. Tkaniny odzieżowe (z wyjątkiem tkanin zawierających 100% wełny lub 100% bawełny oraz tkanin z jedwabiu naturalnego)
48. Tkaniny bielizniane
49. Tkaniny pościelowe
50. Firanki
51. Okrycia i ubiory dziecięce
52. Okrycia i ubiory damskie i męskie z tkanin bawełnianych i wełnianych (z wyjątkiem produkowanych z tkanin wełnianych 100% i jedwabiu naturalnego)
53. Okrycia i ubiory z dzianin dziecięce, damskie i męskie
54. Bielizna osobista z tkanin i dzianin
55. Bielizna pościelowa
56. Koce
57. Ręczniki

58. Wyroby pończosznicze
59. Obuwie
60. Leki
61. Środki opatrunkowe
62. Szklane okularowe
63. Pieluszki
64. Środki do pielęgnacji niemowląt (oliwy, zasyпки, pudry)
65. Butelki dla niemowląt
66. Wózki dziecięce
67. Podręczniki szkolne, słowniki i atlasy szkolne
68. Zeszyty i przybory szkolne
69. Papier toaletowy
70. Zapalki
71. Środki do prania i szorowania
72. Farby i lakiery
73. Pasty do podłóg
74. Mydła półtoaletowe i toaletowe
75. Środki do mycia zębów
76. Mydła i kremy do golenia oraz inne wyroby kosmetyczne w podstawowym zestawie
77. Wyroby ze szkła, z wyjątkiem kryształów: szklanki, spodki pod szklanki, kompotiery i kompotierki, talerze i talerzyki
78. Naczynia porcelitowe stołowe
79. Naczynia kuchenne i gospodarcze metalowe (garnki, rondle, patelnie, wiadra, maszynki do mięsa i inne)
80. Noże, widelce, łopatk i tasaki — kuchenne
81. Nakrycia stołowe (nierdzewne i aluminiowe)
82. Zyletki do golenia
83. Kuchnie i kuchenki elektryczne
84. Żelazka elektryczne
85. Pralki
86. Chłodziarki domowe
87. Odkurzacze
88. Sprzęt instalacyjny elektryczny
89. Żarówki głównego szeregu
90. Bateria galwaniczne
91. Wanny i zlewozmywaki
92. Kuchnie gazowe i węglowe
93. Odbiorniki radiowe bez stereofonicznych
94. Odbiorniki telewizyjne bez kolorowych
95. Rowery
96. Meble tapicerskie (kryte tkaninami krajowymi)
97. Stoły, stoliki i krzesła
98. Szafy garderobiane
99. Meble segmentowe
100. Meble dziecięce
101. Meble kuchenne

III. Usługi

102. Czynnosc najmu za lokale mieszkalne
103. Przewozy osób środkami komunikacji miejskiej
104. Przewozy krajowe osób koleją i transportem samochodowym
105. Przesyłanie listów, telegramów, paczek i przekazów pieniężnych
106. Rozmowy telefoniczne
107. Usługi fryzjerskie — podstawowe (golenie, strzyżenie, uczesanie, ondulacja)
108. Usługi krawieckie
109. Usługi pralnicze
110. Naprawa obuwia
111. Naprawy pralek i wirówek elektrycznych oraz chłodziarek i zamrażarek domowych

- 112. Naprawa odbiorników radiowych i telewizyjnych
- 113. Opłaty za przedszkola i żłobki
- 114. Usługi spółdzielni lekarskich i dentystycznych
- 115. Usługi w zakresie remontu mieszkań.

Uwaga: Lista niniejsza nie dotyczy towarów sprzedawanych przez przedsiębiorstwa państwowe „Moda Pol-

ska” (z wyjątkiem identycznych towarów sprzedawanych również w powszechnej sieci handlowej) i „Desa” Dzieła Sztuki i Antyki oraz przez spółdzielnie zrzeszone w „Cepelii” Związku Spółdzielni Rękodzieła Ludowego i Artystycznego, a także usług świadczonych przez wymienione przedsiębiorstwa i spółdzielnie. Lista nie dotyczy również mebli stylowych i stylizowanych.

136

UCHWAŁA Nr 96 RADY MINISTRÓW

z dnia 3 października 1980 r.

w sprawie kooperacji przemysłowej.

W celu stworzenia warunków do lepszego zharmonizowania rozwoju gospodarki narodowej i poprawy efektywności gospodarowania, między innymi przez odpowiednie kształtowanie struktury produkcji — konieczne jest dalsze usprawnienie i rozwój kooperacji przemysłowej, produkcji elementów kooperacyjnych, elementów ogólnego zastosowania i części zamiennych, niezbędnych do produkcji wyrobów finalnych i utrzymania ich w sprawności eksploatacyjnej.

W związku z powyższym Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Uchwała określa zasady współpracy dostawców i odbiorców w zakresie produkcji i dostaw:

- 1) elementów kooperacyjnych,
- 2) elementów ogólnego zastosowania,
- 3) części zamiennych,

zwanych dalej „wyrobami kooperacyjnymi”, niezbędnych do produkcji i utrzymania w sprawności eksploatacyjnej wyrobów finalnych, oraz zasady współpracy w zakresie świadczenia usług przemysłowych.

2. Listę wyrobów, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, ustala Minister Gospodarki Materiałowej w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami.

3. Ilekroć w uchwale jest mowa:

- 1) o „elementach kooperacyjnych” — rozumie się przez to zespoły, podzespoły i części, które są wytwarzane dla określonego odbiorcy z przeznaczeniem do produkcji (remontu) wyrobu finalnego, w tym także odlewy i odkuwki, stanowiące półfabrykaty niezbędne do produkcji elementów kooperacyjnych i części zamiennych,
- 2) o „elementach ogólnego zastosowania” — rozumie się przez to zespoły, podzespoły i części ogólnie dostępne, potrzebne różnym odbiorcom do wytwarzania (remontów) wyrobów finalnych,
- 3) o „usługach przemysłowych” — rozumie się przez to wykonanie określonych operacji technologicznych według indywidualnych wymagań odbiorcy (np. obróbka mechaniczna, cieplna, galwaniczna),
- 4) o „wyrobach finalnych” — rozumie się przez to wyroby, także wchodzące w skład innego wyrobu finalnego, do których wytworzenia (remontu) służą elementy kooperacyjne oraz elementy ogólnego zastosowania,

5) o „częściach zamiennych” — rozumie się przez to elementy wyrobów finalnych niezbędne do utrzymania w sprawności eksploatacyjnej wyrobów finalnych,

6) o „dostawcy” — rozumie się przez to przedsiębiorstwo lub inną jednostkę gospodarki uspołecznionej, w tym jednostkę obrotu towarowego, która na podstawie umowy dostarcza wyroby kooperacyjne lub świadczy usługi przemysłowe,

7) o „odbiorcy” — rozumie się przez to przedsiębiorstwo lub inną jednostkę gospodarki uspołecznionej, dla których wyroby kooperacyjne są przeznaczone lub na których rzecz są świadczone usługi przemysłowe,

8) o „jednostkach nadrzędnych” — rozumie się przez to jednostki bezpośrednio nadzorujące dostawców lub odbiorców.

§ 2. 1. Właściwi ministrowie sprawujący koordynację międzyresortową, branżową i międzybranżową na zasadach określonych w uchwale nr 121 Rady Ministrów z dnia 11 czerwca 1976 r. w sprawie koordynacji międzyresortowej i branżowej działalności gospodarczej (Monitor Polski Nr 28, poz. 124) zapewnią:

- 1) objęcie koordynacją i dostawy wyrobów kooperacyjnych — stosownie do specjalizacji, w zakresie niezbędnym do prawidłowego funkcjonowania kooperacji przemysłowej,
- 2) bilansowanie wielkości potrzeb w zakresie wyrobów kooperacyjnych i ich zaspokojenia; w bilansach tych należy uwzględnić zaspokojenie potrzeb w zakresie wyrobów kooperacyjnych dostawami krajowymi ze wskazaniem dostawców i dostawami z importu oraz rozchód wyrobów kooperacyjnych z podziałem na poszczególnych odbiorców,
- 3) niezbędny rozwój zdolności produkcyjnych w zakresie wyrobów kooperacyjnych stosownie do potrzeb wynikających z bilansów, o których mowa w pkt 2,
- 4) prowadzenie prac badawczo-rozwojowych i wdrażanie nowych rozwiązań do produkcji wyrobów kooperacyjnych, gwarantujących rozwój techniczny tych wyrobów dostosowany do potrzeb rozwoju technicznego wyrobów finalnych.

2. Przewodniczący Komisji Planowania przy Radzie Ministrów ustala okresowo listę grup wyrobów objętych koordynacją międzyresortową i ogólnobranżową.

§ 3. 1. Ministrowie sprawujący koordynację międzyresortową, branżową i międzybranżową w zakresie wyrobów kooperacyjnych oraz surowców i materiałów za-